

Pociechy Twoje rozweselają duszę moją
w licznych utrapieniach serca mego.

Księga Psalmów 94:19

Kazanie: **Arkadiusz Jurgielajtis**

NADCHODZĄCE WYDARZENIA

KWIECIEŃ						
Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
23	24 Coffee H.	25	26	27 Gr.dom.	28	29
30						
MAJ						
Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
	1	2	3	4 Gr.dom.	5	6
7	8 Coffee H.	9	10	11 Gr.dom.	12	13
14	15 Coffee H.	16	17	18 Spotk. mod.-uw.	19 Boskie dziewczyny	20

18.05. – Boży czas – spotkanie modlitewno – uwielbieniowe, godz. 18³⁰.

19.05. – Boskie dziewczyny – spotkanie dla kobiet, godz. 17⁰⁰.

Każdy wtorek – Coffee House, Reszel, godz. 16⁰⁰.

Każdy piątek – grupa domowa, godz. 18³⁰, mieszkanie w zborze.

PROŚBY O MODLITWĘ

▪ zbawienie:

- męża Marysi Pietrzak.
- całej rodziny Ewy Brzostek.
- Andrzeja D. (męża Ani).
- Danuty K. (mamy Mirka i Roberta).
- Tadeusza W. (taty Joli i Jarka).
- Lilli R. (żony Mirka).
- męża Bogumiły Panfil.
- rodziców Darka Biłdy.
- taty i brata Moniki Czerwonki.
- Justyny J. (żony Marcina Dominika).

▪ zdrowie:

- Agnieszki Z.
- Kasi K.
- Danuty K. (mamy Mirka i Roberta).
- Patrycji i Magdy Owierczuk.
- Marianny i Jerzego Zakrzewskich.
- Alfredy Kopaczek.
- Bogumiły Panfil.

- o błogosławieństwo, pokój i bezpieczeństwo dla Adolat i Dilafruz;
- uzdrowienie i wzrost duchowy Rafała (bratanka Lucyny Tęczy);
- o błogosławieństwa, Boże prowadzenie dla Władysława i Krystyny Plewińskich, będących na misji za granicą;
- o błogosławieństwo, Bożą opiekę i prowadzenie dla Marysi Pietrzak.

URODZINY

Dziś urodziny obchodzą:

22.04.

Alfreda Kopaczek

Agnieszka Karczewska

Jutro urodziny obchodzi:

23.04. Arkadiusz Jurgielajtis

Życzymy błogosławieństw Bożych!

REFLEKSJA

Oddawanie Bogu chwały

Zatrąbił siódmy anioł. W niebie pojawiły się potężne głosy mówiące: Nad światem zaczął królować nasz Pan i Jego Chrystus. Będzie królował na wieki wieków.

Apokalipsa św. Jana 11:15

W rozumieniu chrześcijańskim Królestwo Boże to w zasadniczym sensie rządy lub panowanie Boga. Ponadto Królestwo oznacza rządy Boże, dzięki

którym pokonani zostaną wrogowie Boga, zaś Jego lud doświadczy błogosławieństw Jego panowania. Nadejście Królestwa Bożego to wydarzenie w czasach ostatecznych, gdy królewska władza, która prawnie należy do Boga, objawi się na ziemi faktycznie. To objawienie się Królestwa Chrystusa oznacza: sąd nad niegodziwymi i podbój wszelkiej wrogiej mocy oraz zbawienie sprawiedliwych i odkupienie upadłego stworzenia od ciężaru grzechu. Królestwo Boże już przyszło w Osobie i dziele Chrystusa, lecz dopiero w przyszłości nadejdzie ono w całej swej pełni.

ROZWAŻANIE

Wieczerza Pańska

Autor: Edward Czajko

Część 1/2

„Wierzymy w pojednanie z Bogiem przez opamiętanie i wiarę w ewangelię, w chrzest i Wieczerzę Pańską”.

Wieczerzę Pańską¹ ustanowił Jezus Chrystus podczas swojej ostatniej Paschy, zwanej często Ostatnią Wieczerzą. A było to tak.

„A gdy oni jedli, wziął Jezus chleb i pobłogosławił, łamał i dawał uczniom, i rzekł: Bierzcie, jedzcie, to jest ciało moje. Potem wziął kielich i podziękował, dał im, mówiąc: Pijcie z niego wszyscy; albowiem to jest krew moja nowego przymierza, która się za wielu wylewa na odpuszczenie grzechów. Ale powiadam wam: Nie będę pił odtąd

z tego owocu winorośli aż do owego dnia, gdy go będę pił z wami na nowo w Królestwie Ojca mego” (Mt 26,26-29). Paweł zaś na podstawie tradycji, jaką przejął, do tych słów dodaje zdanie: „Ten kielich to nowe przymierze we krwi mojej; to czyńcie, ilekroć pic będziecie, na pamiątkę moją” (I Kor 11,25).

Obrzęd ten stał się niezwłocznie ważnym punktem nabożeństwa wczesnego Kościoła. Mamy przekaz Łukasza mówiący o tym, że pierwsi uczniowie „trwali w nauce apostołskiej i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach. [...] Codziennie też jednomyślnie uczęszczali do świątyni, a łamiąc chleb po domach przyjmowali pokarm z weselą i w prostocie serca, chwalać Boga” (Dz 2,42.46).

Na podstawie tego urywka Pisma Świętego, i podobnych, Wieczerza Pańska bywa czasem nazywana także Łamaniem Chleba. W tym, że nie ma tu wzmianki o kielichu, niektórzy znaleźli uzasadnienie dla praktyki sprawowania Wieczerzy Pańskiej pod jedną postacią, a mianowicie pod postacią chleba tylko. Jednakże należy pamiętać, że termin „łamanie chleba” był normalnym określeniem całej społeczności posiłku i dlatego Łukasz w Dziejach w ogóle nie wspomina o kielichu. To, co najważniejsze - to radość i uwielbienie, które towarzyszyły tym posiłkom z tytułu przeżywania obecności zmartwychwstałego Pana i społeczności Ducha Świętego. Kiedy Paweł pisał swój Pierwszy List do Koryntian (około 55 roku), Wieczerza Pańska była normą w życiu tamtejszego zboru, choć istniały pewne nieprawidłowości, zresztą nie

tylko w tej dziedzinie, które wymagały naprawy.

POSIŁEK PRZED PANEM

Niektórzy komentatorzy (na przykład Wayne Grudem, *Systematic Theology*, s. 988) podstawę nowotestamentowej, a więc chrześcijańskiej Wieczerzy Pańskiej widzą w obrazie jedzenia i picia przed Panem, który spotykamy w Starym Testamencie. Na przykład, gdy lud Izraela stanął obozem pod Górą Synaj po otrzymaniu Dekalogu, Bóg wezwał przywódców na górę, by się z nimi spotkać. Wówczas „wstąpił Mojżesz i Aaron, Nadab i Abihu oraz siedemdziesięciu ze starszych Izraela na górę i ujrzeni Boga Izraela [...]; a potem jedli i pili” (Wj 24,9-11).

Następnie, w związku z dziesięciną czytamy: „Na miejscu, które Pan wybierze na mieszkanie dla swego imienia, będziesz jadł przed Panem, Bogiem twoim, dziesięcinę z twego zboża, wina i oliwy oraz z pierworodnych twójgo bydła i trzody, abyś uczył się bojaźni Pana, Boga twego, po wszystkie dni [...].! będziesz tam jadł przed Panem, i będziesz się weselił, ty i twój dom” (Pwt 14,23.26).

A jeszcze wcześniej - mówi prof. W. Grudem - Bóg umieścił Adama i Ewę w ogrodzie Eden i dał im prawo jeść z jego obfitości, z wyjątkiem owocu drzewa poznania dobra i zła. Ponieważ nie istniał grzech, a Bóg stworzył ich dla społeczności z sobą samym i dla swojej chwały, to każdy posiłek, który Adam i Ewa spożywali, był uroczystą ucztą przed Panem.

Nawet wtedy, gdy społeczność z Bogiem została zerwana przez grzech, Bóg nadal zezwalał na pewne posiłki, które ludzie spożywali przed Jego obliczem. Stanowiły one częściową odbudowę społeczności z Bogiem, jakiej Adam i Ewa doświadczali przed upadkiem, chociaż były już zniekształcone przez grzech. Doskonała społeczność Boga z człowiekiem nastąpi bowiem dopiero wówczas, gdy nastanie weselna uczta Baranka (por. Obj 19,9). Będzie to czas wielkiego radowania się w obecności Pana.

Pismo Święte mówi, że zamiarem Boga jest doprowadzenie ludzi do społeczności z sobą, a jednym z wielkich elementów radości, jaka z tej społeczności płynie, jest fakt, że możemy jeść i pić przed Panem. Byłoby wspaniale, gdyby Kościół zawsze uświadamiał sobie znaczenie obecności Boga, i rzecz jasna Jezusa Chrystusa, podczas sprawowania Wieczerzy Pańskiej.

ŻYDOWSKA PASCHA

Niewątpliwie jednak bezpośrednim „cieniem przyszłych dóbr” (Hbr 10,1), gdy idzie o Wieczerzę Pańską, jest żydowska Pascha. Tam właśnie znajdują się starotestamentowe korzenie nowotestamentowej, chrześcijańskiej Wieczerzy Pańskiej. Ostatnia Wieczerza Jezusa z Jego uczniami to posiłek pożegnalny, wyraźnie połączony z myślą o żydowskiej Passze. Jest jasne, że idea paschalna była obecna w myślach i słowach Jezusa, gdy z Dwunastoma spędzał czas przy stole. Później Paweł przedstawi Jezusa jako „naszego

baranka paschalnego" (1 Kor 5,7), który został ofiarowany dla nas. Spójrzmy więc na podobieństwa i różnice, jakie można zauważyć między Paschą a chrześcijańską Wieczerzą Pańską.

PASCHA „CZTEROWYMIAROWA”

Uczestnicy Paschy byli wzywani do spojrzenia w czterech kierunkach. Po pierwsze, mieli spojrzeć w przeszłość - przez przypominanie sobie Bożego miłosierdzia, okazanego im w czasie ich wyjścia z domu niewoli, z Egiptu. Istotnym elementem tego obrzędu było opowiadanie historii Wyjścia (łac. exodus, gr. exodos). To opowiadanie nazywano haggadą. Tej opowieści o wyjściu nigdy nie pomijano, nawet gdy było wiadomo, że większość obecnych, o ile nie wszyscy, doskonale ją zna. Najmłodsze dziecko w rodzinie miało w odpowiednim momencie uczyć zadać stosowne pytania (Wj 12,26: „A gdy was zapytają synowie wasi: Co znaczy ten wasz obrzęd?”). Odpowiadając na nie, celebrowano, którym był ojciec rodziny, opowiadał historię cudownego wybawienia z Egiptu.

Nie sprowadzało się to jednak do zwykłego wspomnienia. Lud Izraela był bowiem wzywany do przeżywania swego wyzwolenia w pewnym sensie na nowo. Gorzkie ziola znacząco przypominały im gorycz niewoli, jaką ich ojcowie znosili w Egipcie. Kielichy zaś mówiły o przyszłym wybawieniu. Rabinowie pouczali Żydów: „W każdym pokoleniu człowiek tak ma siebie traktować, jakby to właśnie on sam wyszedł z Egiptu”. I każdy z domowników miał

jeść Paschę tak, jak gdyby to on sam uczestniczył czy też przeżywał swoje wyzwolenie z niewoli. Świadczyło o tym słowo haggady wyjęte z Wj 13,8: „W tym dniu opowiadać będziesz synowi swemu, mówiąc: Jest tak z powodu tego, co mi uczynił Pan, gdy wychodziłem z Egiptu”. Te słowa mówią o osobistym zaangażowaniu, jakiego od Żydów oczekiwano w każdym pokoleniu. Ponadto głowa domu, trzymając chleb w ręce, mówiła: „To jest chleb utrapienia, który jedli ojcowie nasi, gdy wyszli z Egiptu” (por. Pwt 16,3). Oczywiście, nie był to dosłownie tamten chleb, który jedli przodkowie, ale go symbolizował, przedstawiał i w ten sposób pomagał Żydom uczestniczyć w przeżywaniu doświadczeń ich ojców. Jest to ważne dla zrozumienia słów Jezusa, wypowiedzianych podczas Ostatniej Wieczerzy: „To jest ciało moje, to jest krew moja”.

Po drugie, z Paschą było związane wezwanie do wglądu w siebie. Żyd miał oczyścić samego siebie i swój dom ze wszystkiego, co złe. Zanim nadeszła Pascha, był dzień oczyszczenia (po ogólnym wiosennym sprzątnięciu). Głowa domu dokonywała określonego rytuału. Mianowicie gospodarz brał w jedną rękę światło, w drugą zaś szczypce i dokładnie przeszukiwał cały dom, szukając choćby odrobiny kwasu. Prawdopodobnie go nie znajdował, bo cały dom był już starannie uprzątnięty. Ale symbolika jest jasna. Kwas symbolizuje zepsucie, zło. Zanim więc miano obchodzić Paschę, wszelki ślad zepsucia w tym domu miał być usunięty.

Po trzecie, podczas Paschy Żyd był wzywany do rozejrzenia się wokół siebie. Uroczystość ta w żadnym sensie nie była sprawą prywatną. Angażowała cały dom, dzieci i wszystkich domowników. Istniał też zwyczaj zapraszania na ucztę paschalną kogoś obcego czy też cudzoziemca, który przebywał w tym czasie poza domem, z dala od bliskich. Zapraszano go, by uczestniczył w czyjejs uroczystości rodzinnej i radował się wespół z gospodarzami.

Po czwarte, Żyd miał spojrzeć także w przyszłość. Było to wezwanie do oczekiwania epoki mesjańskiej, kiedy Boży cel wobec Izraela zostanie osiągnięty. Dlatego przy stole będzie jedno wolne miejsce jako znak oczekiwania na przyjscie Eliasza, który poprzedza Mesjasza. Tak głosi haggada: „Tego roku jesteśmy tutaj, następnego zaś w ziemi Izraela. Tego roku jesteśmy niewolnikami, roku następnego - ludzie wolni”. Obchodząc Paschę, oczekiwano przyszłego zbawienia.

WIECZERZA PAŃSKA JAKO PASCHA

Naszym Egiptem, naszą niewolą była niewola grzechu i terazniejszego czasu złego: „Łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego i Pana Jezusa Chrystusa, który wydał samego siebie za grzechy nasze, aby nas wyzwolił z terazniejszego wieku złego według woli Boga i Ojca naszego, któremu chwała na wieki wieków. Amen!” (Ga 1,3-5).

Nasze Wyjście, nasz Exodus, to śmierć krzyżowa Jezusa Chrystusa: „I oto dwaj mężowie rozmawiali z nim

[Jezusem], a byli to Mojżesz i Eliasz, którzy ukazali się w chwale i mówili o jego zgonie [gr. exodos], który miał nastąpić w Jerozolimie” (Łk 9,30-31).

Naszym zaś barankiem paschalnym jest Chrystus: „Albowiem na naszą Wielkanoc jako baranek został ofiarowany Chrystus” (1 Kor 5,7b). Ofiarowany - w odróżnieniu od baranka Starego Przymierza - raz na zawsze: „Chrystus, raz ofiarowany, aby zgładzić grzechy wielu” (Hbr 9,28).

Nasze Wyjście wspominamy i przeżywamy ciągle na nowo, uczestnicząc w Wieczery Pańskiej, którą - jak już zostało powiedziane - ustanowił Jezus Chrystus. A było tak: Jezus Chrystus wziął chleb i kielich - części składowe ówczesnego powszedniego posiłku - i przekształcił je w duchowe przeżycie dla wierzących, pełne głębokiego znaczenia.

Wartość tego przeżycia zależy jednak od stanu serca tych, którzy w tym obrzędzie uczestniczą. Do Wieczery przystępujemy w sposób godny i z przygotowanym sercem. Gdy Koryntianie w tej sprawie grzeszyli, Bóg musiał ich karcić: „Dlatego jest między wami wielu chorych i słabych, a niemało zasnęło [umarło]” (1 Kor 11,30). Jeśli podchodzimy do niej z właściwym nastawieniem, Wieczera Pańska sprawia duchowy wzrost i przynosi wiele błogosławieństwa.

¹ Por. Stanowisko Kościoła Zielonościwkowego w Polsce w sprawie Wieczery Pańskiej „Chrześcijanin”, nr 3-4/2003, s.9.

Dokończenie w następnym wydaniu

BIBLIJNE ROZWAŻANIA DLA NASTOLATKA

Aby podobać się Jemu

Cokolwiek czynicie, z duszy czyńcie jako dla Pana, a nie dla ludzi.

List do Kolosan 3:23

Biblia zachęca nas do tego, byśmy jedni drugim okazywali miłość, pomagali sobie nawzajem, nosili brzemiona innych itp. Wiele osób stara się tak czynić, może również ty. Niestety często jest tak, że ludzie zapominają o tym, dlaczego powinni tak postępować. Niektórzy prześcigają się w dobrych uczynkach, aby się ludziom przypodobać, aby inni ich chwalili, aby uważali ich za dobroczyń-

ców i aby było o nich głośno. Taka postawa może doprowadzić do pychy, a to już nie jest nic dobrego. Pan Bóg przypomina nam o właściwej motywacji. Cokolwiek czynimy, mamy to czynić dla Niego, a nie po to, żeby się innym przypodobać. Jeżeli więc następnym razem przyjdzie ci ochota zrobić coś, aby się pochwalić przed innymi, jakim dobrym człowiekiem jesteś, przypomnij sobie ten werset.

Do refleksji:

1. Co możesz dobrego uczynić dla Pana Boga?
2. Dlaczego tak łatwo jest zapomnieć o właściwej motywacji do robienia dobrych rzeczy?

WSPIERAJMY MISJE

Zachęcamy do finansowego wspierania misjonarzy. Każda złotówka jest ważna!

Misje prowadzone na wschodzie, Tłumaczenia Biblii	Nr konta: 32 1050 1096 1000 0001 0178 4874 Biblijne Stowarzyszenie Misyjne ul. Cieszyńska 47, 43-450 Ustroń
Misje prowadzone na Bliskim Wschodzie przez zbor w Rabce.	Nr konta: 93-10203466-0000950200296608 z dopiskiem: „Misje” Kościół Chrześcijan Baptystów ul. Roztoki 9, 34-700 Rabka-Zdrój
Misja w Yorku (Wielka Brytania) Krystyna i Władysław Plewiński	Nr konta: 06 1020 3639 0000 8302 0011 6152 z dopiskiem: „Wsparcie misji w Yorku” Władysław Plewiński
Fundacja SNAP - stop narkomanii, alkoholizmowi, przemocy. Piotr Stępnik	Nr konta: 43 1090 2590 0000 0001 3365 6687 BZ WBK

WAŻNE INFORMACJE

PASTOR	Arkadiusz Jurgielajtis , tel.: 517 524 520 e-mail: <i>jurgielajtis@op.pl</i>
CZŁONKOWIE RADY ZBORU	Władysław Plewiński, Oleg Owierczuk, Michał Karczewski
BIBLIOTEKA	Ania Jurgielajtis, Kasia Werkowska
REDAKCJA STRONA WWW	Marta Jurgielajtis , tel.: 509 963 995, e-mail: <i>jurgielka@gmail.com admin@kz.ketrzyn.pl</i>
NABOŻEŃSTWA	Niedziela: godz. 10 ⁰⁰ , środa: godz. 18 ⁰⁰ .
SPOTKANIE MODLITEWNE	Codziennie (z wyjątkiem środy): godz. 20 ⁰⁰ oraz w niedzielę: godz. 8 ⁰⁰ .
GRUPA DOMOWA	Mieszkanie w zborze, piątek: godz. 18 ³⁰ .
COFFE HOUSE	Reszel, wtorek, godz.: 16 ⁰⁰ .
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (dzieci starsze - gr. I)	Zajęcia prowadzą zamiennie Kasia Werkowska, Marcin Dominik Jakowicz i Jarek Werkowski.
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (dzieci starsze - gr. II)	Zajęcia prowadzą zamiennie Ania Jurgielajtis, Marta Jurgielajtis i Dawid Kondratowicz
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (zerówka i kl. I-III)	Zajęcia prowadzi Agnieszka Karczewska.
GRUPA NAJMŁODSZYCH	Opiekę sprawuje Marta Jurgielajtis (młodsza)
KONTO BANKOWE	Mazurski Bank Spółdzielczy S.A. Giżycko 77 9343 0005 0013 8569 2000 0010
ADRES	ul. Powstańców Warszawy 33, 11-400 Kętrzyn
WWW	www.kz.ketrzyn.pl
EMAIL	betel@kz.ketrzyn.pl

Biuletyn jest bezpłatnym tygodnikiem Kościoła Zielonoświątkowego w Kętrzynie